

Staten under en anden Form, vil den mere komme deres paarørende end dem selv til gode, hvorimod det modsatte vil være Tilfældet, naar den nuværende Form bevares. Det er mig aldeles ufatteligt. Det forekommer mig at være saadan, at naar den studerende maa leve for sin egen Regning og selv tjener det, han skal bruge, kommer det ham selv til gode, hvad Understøttelse han saa faar. Men er han saaledes stillet, at hans Forældre, maaske med store Ofre, maa underholde ham, kommer Understøttelsen dem til Gode. At det kan gøre nogen Forskel for den studerende, om Understøttelsen kommer under den ene eller den anden Form, kan jeg ikke indse. Men den paagældende Bemærkning er naturligvis kun vigtig for Motiveringen af, hvorfor man overhovedet skal fastholde Planen om en Regens, og da der er en almindelig Stemning derfor, spiller det jo ikke saa stor Rolle.

Dernæst vil jeg gerne slutte mig til det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) i hans Omtale af den, ogsaa efter min Mening, ganske overordentlig store Flothed, der vises ved Kravet om at en Alumne som Regel skal have 2 Værelser. Det er et Krav, som saa at sige ingen andre unge Mennesker i tilsvarende Alder kunne stille. Er det studerende, der underholdes af deres Forældre, bydes der dem, som allerede fremhævet, sjældent mere end 1 Værelse. Jeg kan desuden henvise til andre Livsstillinger. Yngre Officerer, der skulle leve af deres Løn, have sandelig ikke Raad til mere end 1 Værelse, før de komme langt op i Premierløjtnantsancienniteten; derom kan jeg tale med nogen Kendskab, hentet fra egne og Kammeraters Erfaringer. Det forekommer mig nu, at de studerende, der underholdes af Staten, ikke have Krav paa at stilles væsentligt bedre end de, der underholdes af deres Forældre. Og hvis man ved at spare paa den Konto kunde blive i Stand til at skaffe Plads til en hel Del flere — og der er jo vitterlig mange ret ubemidlede Forældre, som ikke kunne opnaa Kommunitet for deres Sønner, og som derfor med stort Besvær maa holde dem til Studeringerne — tror jeg, der vilde opnaas et større Gode for Befolkningen end ved at udstyre dette forholdsvis lille Antal saa særdeles flot.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Centralvarme, idet jeg tror at have nogen Erfaring paa dette Omraade. Jeg har

haft Løjlighed til at iagttage mange Bygninger, hvor der er Centralvarme. I de fleste af dem har den virket i høj Grad utilfredsstillende, naar den, som Tilfældet er her, har skullet fordeles paa mange Løjligheder. Jeg tror bedst at kunne præcisere Bedømmelsen af Spørgsmaalet Centralvarme i Almindelighed saaledes, at hvor Brugeren ikke har fuld Raadighed og Herredømme baade over Varmeapparatet, over den, der passer det, og over hvor meget han maa bruge dertil, der virker Centralvarmen sjældent tilfredsstillende, i hvert Fald kun i de færreste Tilfælde. Saadanne Iagttagelser ere gjorte endog i større Købmandsforretninger, hvor Huslejen, der betaales, dog er saa rigelig, at Kravet om en tilfredsstillende Ordning meget godt kan stilles. Dernæst skal jeg overfor Tanken om at indlægge Centralvarme i Regensen sige, at det næsten altid frembyder betydelige Vanskeligheder, hvad der jo er ensbetydende med uforholdsmæssigt store Bekostninger, at faa den indlagt i gamle Bygninger, og at de Vanskeligheder, der der fremkomme, yderligere virke hen til, at den kommer til at virke utilfredsstillende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Med Hensyn til Spørgsmaalet om 2 Værelser til hver Alumne, skal jeg bemærke, at i hvert Fald for hele den gamle Regens's Vedkommende har Forslaget derom sin Grund og Forklaring i de bestaaende Forhold, idet det jo nu er saaledes, at der bor 2 Alumner paa 2 Værelser, hvoraf det ene ligger bag ved det andet. Dette kan ikke ændres uden ved fuldstændig at ombygge det Indre af Regensen. Det er jo nemlig ikke saaledes, at de to Værelser hver for sig har en Udgang til en Korridor, som f. Eks. fra et Hotel. Vil man derfor bort fra det nuværende Kontubernalsystem, er der ikke anden Udvej end at lade en enkelt Alumne have begge Værelser.

C. C. Andersen: Jeg skal kun udtale min Glæde over at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Matzen) erklærede, at der ikke fra hans Side ville blive lagt nogen Hindring i Vejen for, at Passagen ved Rundetaarn eventuelt kunde udvides ved at anlægge en Buegang under Regensbygningen. Selvom en saadan Ordning ikke opfylder de Krav jeg mener bør stilles, vil den dog afhjælpe en Del af de Ulæmpen, den smalle Passage for Øjeblikket frem-